

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

สถานที่ทำการวิจัย

ใช้สถานที่ มหาวิทยาลัยพายัพ วิทยาเขตแม่ควา จังหวัดเชียงใหม่

ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยพายัพชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 ที่ศึกษาอยู่ในคณะสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และบริหารธุรกิจ ทั้งเพศชาย และเพศหญิง ซึ่งมีผลการเรียนหรือคะแนนค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 เท่ากับหรือต่ำกว่า 2.00 นักศึกษากลุ่มนี้ถือว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงสูงที่อาจจะก่อให้เกิดปัญหาทางการเรียน และปัญหาทางด้านความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง

คุณลักษณะของกลุ่มประชากรนักศึกษาที่เป็นกลุ่มเสี่ยง ได้แสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534
ที่เป็นกลุ่มประชากร และที่เป็นกลุ่มเสี่ยง

คณะ	จำนวนประชากร	จำนวนประชากรที่เป็นกลุ่มเสี่ยง (GPA \leq 2.00)
มนุษยศาสตร์	78	32 (41.03)
สังคมศาสตร์	68	29 (42.65)
บริหารธุรกิจ	329	152 (46.20)
รวม	475	213 (44.84)

(แหล่งข้อมูล : ฝ่ายทะเบียน มหาวิทยาลัยพายัพ จังหวัดเชียงใหม่)

ตัวอย่างและวิธีการเลือกตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดเกณฑ์การเลือกกลุ่มตัวอย่างไว้ดังต่อไปนี้
กลุ่มตัวอย่างต้องเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่กำลังเรียนอยู่ในคณะสังคมศาสตร์ มนุษย-
ศาสตร์ และบริหารธุรกิจ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 ที่มีผลการเรียนหรือคะแนนค่า
ลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 เท่ากับหรือต่ำกว่า 2.00 และได้คะแนน
การทดสอบทางจิตวิทยา เกี่ยวกับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองในระดับต่ำ

วิธีการเลือกตัวอย่าง

1. ผู้วิจัยส่งจดหมายถึงนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงที่เป็นประชากรเป้าหมายทั้งหมด จำนวน 213 คน เพื่อเชิญชวนให้เข้ากลุ่มฝึกอบรม "ทักษะการดำเนินชีวิต" พร้อมกันนี้ได้ส่งจดหมายถึงอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษาในกลุ่มเสี่ยงด้วย เพื่อขอความร่วมมือประชาสัมพันธ์เชิญชวนและสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมในโครงการฝึกอบรม
2. นักศึกษาที่เป็นกลุ่มเสี่ยงที่มาสมัครเข้ากลุ่มฝึกอบรมได้รับการทดสอบทางจิตวิทยาเกี่ยวกับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง
3. ในการจัดกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา เพื่อเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ได้ใช้วิธี Random Assignment of Subjects (Kidder & Judd, 1986, P. 73 - 74)
คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แสดงไว้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ประเภทกลุ่ม	อายุเฉลี่ย	ชาย (จำนวน)	หญิง (จำนวน)	คะแนนเฉลี่ย Self-Esteem	คะแนนเฉลี่ย GPA
กลุ่มทดลอง (จำนวน 44 คน)	19.57	19	25	91.09	170.88
กลุ่มควบคุม (จำนวน 44 คน)	19.89	18 (22.86%)	26 (77.14%)	91.83	172.02

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัย ใช้เครื่องมือ 5 ชนิด ดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง เช่น เพศ อายุ คณะที่สังกัด และวิชาเอก เป็นต้น

2. แบบทดสอบความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง (Self - Esteem) แบบทดสอบความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองที่ใช้ครั้งนี้เป็นแบบทดสอบของ Rogers Rubin's Self - Esteem Scale (กาญจนา พงศ์พฤกษ์, 2523) ซึ่งแปลและเรียงเรียงเป็นภาษาไทยโดยพรรตทิพย์ เกษะนันท์ และ กวิล น้อยสุวรรณ ซึ่ง กาญจนา พงศ์พฤกษ์ (2523) ได้นำแบบทดสอบนี้ไปใช้ในการวิจัย เรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างกันของพฤติกรรมที่เหมาะสมในการแสดงออก ความวิตกกังวล และความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง" และได้หาความเชื่อมั่นด้วยวิธีวิเคราะห์ความมั่นคงภายใน (Internal Consistency) แบบ Coefficient Alpha () ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .88

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ Rubin's Self - Esteem Scale อีกครั้งหนึ่งกับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนกระบวนวิชาจิตวิทยาทั่วไป (013103) ในภาคเรียนฤดูร้อน ปีการศึกษา 2532 จำนวน 88 คน เป็นชาย 40 คน และหญิง 48 คน โดยหาค่าความเชื่อมั่น แบบ Split - Halves Method ได้ค่า Reliability Coefficient เท่ากับ .90

ลักษณะแบบทดสอบ Rubin's Self Esteem Scale

แบบทดสอบนี้เป็นแบบวัดที่ให้รายงานตนเอง ประกอบด้วยข้อความ 62 ข้อ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อความเกี่ยวกับอัตมโนทัศน์ (Self Concept) จำนวน 30 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบรับหรือปฏิเสธ ตอบโดยกาเครื่องหมาย \times (กากบาท) ลงภายใต้ตัวอักษร "ใช่" หรือ "ไม่ใช่" ข้อละ 1 เครื่องหมาย ในแต่ละข้อ มีการตรวจให้คะแนนแตกต่างกันตามลักษณะของข้อความ ดังนี้

เมื่อข้อความมีลักษณะทางบวก

ถ้าตอบ "ใช่" ได้ 2 คะแนน

ถ้าตอบ "ไม่ใช่" ได้ 1 คะแนน

ได้แก่ข้อ 5, 6, 7, 9, 11, 12, 14, 15, 21, 24, 26, 28 และ 30

เมื่อข้อความมีลักษณะทางลบ

ถ้าตอบ "ใช่" ได้ 1 คะแนน

ถ้าตอบ "ไม่ใช่" ได้ 2 คะแนน

ได้แก่ข้อ 1, 2, 3, 4, 8, 10, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 22, 23, 25,
27 และ 29

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง (Self - Esteem Scale)

จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบ rating scale 4 ระดับ (ก - ง) ตอบโดยการทำเครื่องหมาย (วงกลม) ล้อมรอบตัวอักษรที่แสดงว่า "เห็นด้วยอย่างยิ่ง" "เห็นด้วย" "ไม่เห็นด้วย" หรือ "ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง" ข้อละ 1 เครื่องหมาย ในแต่ละข้อมีการตรวจให้คะแนนแตกต่างกันตามลักษณะของข้อความ ดังนี้

เมื่อข้อความมีลักษณะทางบวก

ถ้าตอบ "ก" หรือ "ข" ได้ 2 คะแนน

ถ้าตอบ "ค" หรือ "ง" ได้ 1 คะแนน

ได้แก่ข้อ 31, 32, 34, 36 และ 37

เมื่อข้อความมีลักษณะทางลบ

ถ้าตอบ "ก" หรือ "ข" ได้ 1 คะแนน

ถ้าตอบ "ค" หรือ "ง" ได้ 2 คะแนน

ได้แก่ข้อ 33, 35, 38, 39 และ 40

ตอนที่ 3 เป็นการประเมินอัตมโนทัศน์ (Self Concept Rating) จำนวน 22 ข้อ เป็นแบบ rating scale 5 ระดับ (1 - 5) ให้ตอบโดยการทำเครื่องหมาย (วงกลม) ล้อมรอบตัวอักษรที่แสดงว่า "ไม่เคยเลย" "ไม่บ่อยนัก" "บางครั้ง" "บ่อยครั้ง" หรือ "ตลอดมา" ข้อละ 1 เครื่องหมาย และในแต่ละข้อมีการตรวจให้คะแนนแตกต่างกันตามลักษณะของข้อความ ดังนี้

เมื่อข้อความมีลักษณะทางบวก

ถ้าตอบ "1" จะได้	1	คะแนน
ถ้าตอบ "2" จะได้	2	คะแนน
ถ้าตอบ "3" จะได้	3	คะแนน
ถ้าตอบ "4" จะได้	4	คะแนน
ถ้าตอบ "5" จะได้	5	คะแนน

ได้แก่ข้อ 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 51, 52, 53, 54, 55,
57, 58, 60, 61 และ 62

เมื่อข้อความมีลักษณะทางลบ

ถ้าตอบ "1" จะได้	5	คะแนน
ถ้าตอบ "2" จะได้	4	คะแนน
ถ้าตอบ "3" จะได้	3	คะแนน
ถ้าตอบ "4" จะได้	2	คะแนน
ถ้าตอบ "5" จะได้	1	คะแนน

ได้แก่ข้อ 50, 56 และ 59

การคิดคะแนนรวม

คะแนนรวมคิดโดยการรวมคะแนนทั้ง 62 ข้อ ของผู้ตอบแบบทดสอบเข้าด้วยกัน เป็น
คะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของผู้ตอบแบบทดสอบแต่ละคน ซึ่งมีช่วงคะแนน โดยทฤษฎี
(Theoretical Range of Scores) ตั้งแต่ 62 - 190 ในการแบ่งระดับของคะแนนความ
รู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง มีเกณฑ์การแบ่งดังต่อไปนี้

ถ้านักศึกษาได้คะแนนตั้งแต่ 159 - 190 ถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง
ในระดับสูง

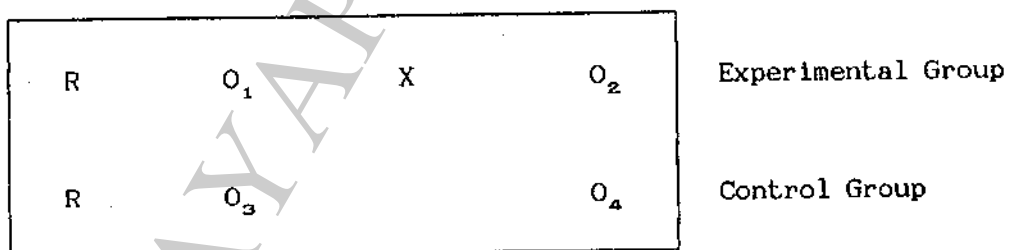
ถ้านักศึกษาได้คะแนนตั้งแต่ 95 - 158 ถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองใน
ระดับปานกลาง

และ ถ้านักศึกษาได้คะแนน ตั้งแต่ 62 - 94 ถือว่าเป็นผู้ที่มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตน
เอง ในระดับต่ำ

3. แบบประเมินความรู้สึกของสมาชิกในการเข้าร่วมกลุ่มฝึกอบรม
แบบประเมินนี้ใช้ประเมินความรู้สึกของสมาชิกก่อนเข้ากลุ่มขณะเข้ากลุ่ม และหลังจากเข้ากลุ่มแล้ว
4. แบบประเมินความรู้สึกและข้อคิดเห็นของสมาชิกกลุ่มที่มีต่อโครงการฝึกอบรม
แบบประเมินนี้ใช้ประเมินความรู้สึก ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของสมาชิกกลุ่มในด้านต่าง ๆ คือ ลักษณะของผู้นำกลุ่ม ลักษณะกิจกรรม เวลา และสถานที่ ข้อคิดและประโยชน์ที่ได้รับในแง่การนำไปประยุกต์ใช้ และข้อเสนอแนะอื่น ๆ
5. คู่มือการฝึกอบรมทักษะการดำเนินชีวิต (Life Skills Training) เป็นคู่มือที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้ฝึกอบรมเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

แบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบการทดลองที่เรียกว่า Pretest - Posttest Control Group Design (Tuckman, 1972, p. 107) Diagram มีลักษณะดังนี้

R = Random Assignment of Subjects หมายถึง การจัดตัวอย่างเข้ากลุ่มโดยใช้วิธีสุ่ม ซึ่งจะเปิดโอกาสให้ตัวอย่างทุกคนมีโอกาสเท่า ๆ กัน ที่จะได้รับเลือกไปอยู่กลุ่มทดลอง หรือกลุ่มควบคุม

- O_1 = Pretest ของ Experimental Group หมายถึง คะแนนค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1/2534 และคะแนน Self - Esteem ของกลุ่มทดลอง ก่อนที่จะได้รับการฝึกอบรมทักษะการดำเนินชีวิต
- O_2 = Posttest ของ Experimental Group หมายถึง คะแนนค่าลำดับชั้น-สะสมเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 2/2534 และคะแนน Self - Esteem ของกลุ่มทดลอง หลังจากที่ได้รับการฝึกอบรมทักษะการดำเนินชีวิต
- O_3 = Pretest ของ Control Group หมายถึง คะแนนค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1/2534 และคะแนน Self - Esteem ของกลุ่มควบคุม ก่อนที่จะมีการฝึกอบรมทักษะการดำเนินชีวิตให้กับกลุ่มทดลอง
- O_4 = Posttest ของ Control Group หมายถึง คะแนนค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 2/2534 และคะแนน Self - Esteem ของกลุ่มควบคุม หลังจากที่มีการฝึกอบรมทักษะการดำเนินชีวิตให้กับกลุ่มทดลองแล้ว
- X = Treatment หมายถึง การฝึกอบรมทักษะการดำเนินชีวิตให้กับกลุ่มทดลอง

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มฝึกอบรมทักษะดำเนินชีวิตให้กับกลุ่มทดลอง โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้นำกลุ่ม และผู้ช่วยวิจัยระดับปริญญาตรีสาขาวิชาจิตวิทยา เป็นผู้ช่วยในการจัดกลุ่ม ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มทดลองออกเป็น 3 กลุ่มด้วยกัน คือ กลุ่มที่ 1 มีจำนวน 14 คน เป็นผู้ชาย 6 คน และผู้หญิง 8 คน ทำการฝึกอบรมในวันจันทร์และวันพุธ ส่วนกลุ่มที่ 2 มีจำนวน 15 คน เป็นผู้ชาย 6 คน และผู้หญิง 9 คน ทำการฝึกอบรมในวันอังคารและวันพฤหัสบดี และกลุ่มที่ 3 มีจำนวน 15 คน เป็นผู้ชาย 7 คน และผู้หญิง 8 คน ทำการฝึกอบรมในวันศุกร์และวันเสาร์
2. ระยะเวลาของการฝึกอบรมให้กับกลุ่มทดลอง แต่ละกลุ่มจัดสัปดาห์ละ 2 ครั้ง ครั้งละประมาณ 1 - 1 1/2 ชั่วโมง รวมระยะเวลาที่จัดแต่ละกลุ่ม 8 สัปดาห์
3. กลุ่มทดลองทั้ง 3 กลุ่ม จะได้รับการฝึกอบรมทักษะการดำเนินชีวิตโดยมีวิธีการและเนื้อหาที่เหมือนกัน ซึ่งขั้นตอนต่าง ๆ ของการฝึกอบรม สามารถสรุปได้ดังนี้ คือ

3.1 การเข้ากลุ่มครั้งแรก ผู้วิจัยได้อธิบายให้สมาชิกกลุ่มเข้าใจวัตถุประสงค์และกฎเกณฑ์ในการเข้ากลุ่ม บทบาทของสมาชิก และประโยชน์ที่สมาชิกทุกคนจะได้รับ , รวมทั้งขอให้สมาชิกทุกคนร่วมกันเก็บรักษาสิ่งที่เกิดขึ้นภายในกลุ่มไว้เป็นความลับ ต่อจากนั้นจึงมีการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างสมาชิกในกลุ่ม โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้สมาชิกได้ทำความรู้จักคุ้นเคยกัน ทำให้เกิดบรรยากาศแห่งการไว้วางใจซึ่งกันและกัน อันจะทำให้สมาชิกกล้าพูดกล้าแสดงความคิดเห็นของแต่ละคน

3.2 สืบรวจปัญหาที่ทำให้ผลการเรียนต่ำ ในขั้นนี้สมาชิกจะนำปัญหาและเรื่องราวของตนมาเล่าให้กลุ่มฟัง โดยเฉพาะสาเหตุที่ทำให้ผลการเรียนต่ำ และเปิดโอกาสให้สมาชิกคนอื่นแสดงความคิดเห็นในแง่มุมต่าง ๆ ผู้วิจัยจะเป็นผู้สังเกตการณ์และสนับสนุนให้สมาชิกมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

3.3 หาวิธีการแก้ปัญหาที่ทำให้ผลการเรียนต่ำ จากการสืบรวจปัญหาที่ทำให้ผลการเรียนต่ำในขั้นตอนที่ 2 นี้ สรุปได้เป็น 3 ประเด็น คือ ปัญหาที่เกิดจากตนเอง ปัญหาที่เกิดจากอาจารย์ผู้สอน และปัญหาที่เกิดจากสิ่งแวดล้อมหรือระบบการเรียนการสอน สำหรับวิธีการแก้ไขนั้น ผู้วิจัยได้ให้สมาชิกภายในกลุ่มร่วมกันแสดงความคิดเห็น เพื่อแก้ปัญหาที่สืบเนื่องจากขั้นที่ 2 ทั้งนี้ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนให้สมาชิกเห็นแนวทางในการแก้ปัญหาด้วยตนเอง

3.4 พัฒนานิสัยทางการเรียน โดยในขั้นนี้ ผู้วิจัยได้ให้สมาชิกได้มีการฝึกปฏิบัติจริงในสิ่งซึ่งสามารถพัฒนานิสัยทางการเรียนได้ เช่น การบริหารเวลา การตั้งเป้าหมายในชีวิต การพัฒนาความจำ การแก้ไขการมลัดวันประกันพรุ่ง เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ฝึกให้สมาชิกรู้จักเทคนิคในการเสริมแรงให้กับตนเอง และฝึกพฤติกรรมการกล้าแสดงออกอีกด้วย เพื่อให้สมาชิกที่มีปัญหาเกี่ยวกับการไม่กล้าถามอาจารย์ในห้องเรียน ได้นำไปปฏิบัติจริง

3.5 ฝึกวิธีการทำสมาธิและการผ่อนคลายความเครียด ด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การผ่อนคลายกล้ามเนื้อ การฝึกทำสมาธิแบบง่าย ๆ การผ่อนคลายด้วยเสียงเพลง การอยู่เงียบ ๆ เพียงคนเดียว การจินตนาการตามรูปแบบที่สงบร่มรื่น การหายใจ เป็นต้น

3.6 พัฒนารู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองให้กับสมาชิกกลุ่ม โดยการฝึกให้รู้จักมองตนเองและผู้อื่นในด้านดี และเปิดโอกาสให้สมาชิกประสบความสำเร็จในสิ่งที่ตนต้องการ

3.7 สรุปและประเมินผล ก่อนที่จะสิ้นสุดการเข้ากลุ่ม ผู้วิจัยได้เปิดโอกาสให้สมาชิกได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้ากลุ่มฝึกอบรมที่ผ่านมาทั้งหมด ทั้งความรู้สีก่อนเข้ากลุ่ม ขณะเข้ากลุ่ม และหลังจากเข้ากลุ่มแล้ว และความคิดเห็นที่มีต่อลักษณะของผู้นำกลุ่ม ลักษณะของกิจกรรม เวลาและสถานที่ที่ใช้ในการฝึกอบรม เป็นต้น นอกจากนี้ ได้ให้สมาชิกทำแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง

3.8 หลังจากให้นักศึกษาได้ทำการสอบในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 แล้ว ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจคะแนนเฉลี่ย (GPA) ของสมาชิกทั้งในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม เพื่อทำการเปรียบเทียบกัน

ตัวแปรของการวิจัย

ตัวแปรในการวิจัย ได้แก่

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) คือ การฝึกอบรมทักษะการดำเนินชีวิต (Life Skills Training)

2. ตัวแปรควบคุม (Control Variables) ได้แก่ ชั้นปีการศึกษา คือ ศึกษาเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่มีคะแนนค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย (GPA) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 เท่ากับ หรือต่ำกว่า 2.00 และคะแนนความรู้สีกเห็นคุณค่าในตนเองอยู่ในระดับต่ำ

3. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งหมายถึงคะแนนค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 และภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 และคะแนนความรู้สีกเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาทั้งก่อนและหลังการทดลอง

วิธีการสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ได้วิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้บริการคอมพิวเตอร์ของสำนักบริการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วิธีการสถิติที่ใช้มีดังนี้

1. Descriptive Statistics

1.1 ใช้การหาค่าร้อยละในการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ในเรื่อง เพศ และ จำนวนนักศึกษา

1.2 ใช้การหาค่า \bar{X} และ SD ในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอายุ คะแนนค่าลำดับชั้นสะสมเฉลี่ย และความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง

2. ใช้ t - test และ paired - test (McCall & Kagan, 1986)
ในการทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

PAYAP UNIVERSITY